

skal vælge, saa vil det nemlig som en Følge deraf i Virkeligheden ikke vælge blot for Treue Sogn, men det vil paa en Maade efter sin Tour vælge en Præst for hele Kjøbenhavns Befolkning. Naar der saa kommer en Vacance i Trinitatis Sogn, saa vil dettes Valg ligeledes skaffe hele Kjøbenhavns Befolkning en Præst af en vis Retning, og Valgene ville altsaa alligevel i det Hele blive svarende til Kjøbenhavns Fornødenheder og Træng, idet hvert enkelt Sogn ved hver enkelt Veilighed ligesom committeres til at vælge mindre paa Sognets end paa hele den Kjøbenhavnske Befolknings Vegne. Dette gjælder nu ganske vist indtil en vis Grad idetmindste for Sognene indenfor Voldene; udenfor Voldene ere Forholdene allerede endeel anderledes, idet Befolkningen der mere maa holde sig til den Præst, som den vælger. Men hvad der saaledes til en vis Grad lader sig sige, ophæver dog slet ikke det Tilfældige og Løse, der findes i den Valgcorporation, som man i hvert enkelt Tilfælde kalder til Valg. Jeg siger altsaa, at i en By som Kjøbenhavn, hvor det kirkelige Liv saa lidt følger Sognegrændserne, hvor disse saa lidt mærkes i det daglige Liv, og hvor Sognesamvæmmet saa lidt bevirker personlige Berøringer og Bekjendtskaber, der passer en Lov som den foreslaaede i Virkeligheden ikke. Naar man nu gjør mig den Indvending, at jeg dog ikke har stillet noget Forslag til at afhjælpe denne Mangel, saa vil jeg ligefrem sige, at jeg i dette Dieblit ogsaa kun fremsætter de nu af mig anførte Bemærkninger for det mulige Tilfældes Skyld, at Lovforslaget ikke maatte komme til Afslutning i denne Rigsdag, og at det saaledes paany skulde komme under Behandling, hvorved jeg da haaber, at hele dette Forhold maatte blive taget under alvorlig Overveielse. Selv har jeg intet Forslag stillet, deels fordi jeg ikke i dette Dieblit havde et tilstrækkelig overveiet Forslag, og deels fordi jeg overhovedet efter min nuværende Stemning ikke vilde fremkomme og fremkomme ene med et væsentligt Forslag om kirkelige Forhold og særlig om kirkelige Forhold i Kjøbenhavn og derom begynde en Discussion, medens Ministeren stillede sig paa et andet Standpunkt, og jeg ikke

kunde vente i dette Dieblit at finde en Tilslutning til min Opfattelse, der kunde føre til et Resultat. Men idet jeg saaledes ganske vist maaskee ikke fuldkomment opfylder min Pligt, vil jeg dog opfylde en Deel af den ved at gjøre opmærksom paa, at hvis der bliver Veilighed til igjen at komme tilbage paa Sagen, saa er der her Noget, som efter min Mening trænger til at drøftes nærmere og til at ordnes ved andre Regler end dem, som Lovforslaget indeholder, og som i det Hele forekomme mig tilfredsstillende med Hensyn til alle mindre, fastsluttede og sammenhængende Sogne.

W. Petersen: Skjøndt jeg, efterat min ærede Collega for 6te Kreds (Griffen) saa smukt og varmt har forsvaret det af ham med flere Udvalgsmedlemmer stillede Vædringsforslag under Nr. 3 til § 3, egentlig gjerne kunde have frastaldet Ordet, vil jeg dog, da jeg ikke kan nægte, at jeg meget ønsker, at dette Vædringsforslag maa gaae igjennem, ogsaa tillade mig at yttre et Par Ord om samme. Det er fra flere Sider blevet udtalt, deels at det er en Følelsessag, deels at det er en Princip-sag, som det her dreier sig om. Er det en Følelsessag, ja, saa hjælper det ganske vist ikke at komme med Argumenter, thi i Følelsessager lader man sig ikke bestemme af Argumenter. Er det derimod en Princip-sag, ja, saa stiller Sagen sig noget anderledes. For mig er det nu i Virkeligheden noget af begge Dele; for mig er det baade en Følelsessag og Princip-sag. Hvad er det, der i dette Lovforslag hydes Kvinden? Der hydes hende Deeltagelse i et Valg. Men nu henvender jeg mig til alle de ærede Medlemmer, som her ere tilstede, og blandt hvilke der vistnok ikke er Noget, uden at han jo har deeltaget i et Valg og de dermed følgende Kamp, og jeg spørger dem, om de ikke ere enige med mig i, at selv om det Valg, der skal foregaae, er et Valg, som kun gaaer ud paa at vælge Mænd, der atter skulle vælge en Præst, saa er det dog derved Spørgsmaal om en Kamp, og det en Kamp, som neppe vil blive en Kamp i Kjærlighed. Vi vide nemlig Alle, at, naar Kampen er begyndt, saa vækkes Eidskaberne, idet det da dreier sig om at seire. Men i den